

UKÁZKA č. 1:

Za Znojmem ztratila zamyšlená Zdena zelí. Zdejší zajíc Zelínko, známý znalec zeleniny znojemských zahrádkářů, zbystril za zatačkou zrak. Zahlédl ztracené zelí. Zajásal: „Zelenina zaručuje zdraví!“ Zajíc Zelínko zavolal zaječata. Zdena zatím Zmizela za zahradní zídou. Zelí zmizelo za zuby zaječat.

Jiří Havel

Pes Pepa

Pes Pepa patří panu Prachatému. Pepa přetrhl pásek. Prchal pryč. Pan Prachátý pádil pro psa po písčité pěšině. Pelášil přes příkop po poli. Pavlína při pohledu přes plot přestala plít plevel. Přeskočila pampelišky a pištěla: „Pepo, přibrzdi!“ Pan Prachátý pořád pletl pěšiny. Pes proběhl průchodem podél popelnic. Porazil polekaného pošťáka. Pošťák padal přes popelnice. Po půlhodině polapil pan Prachátý psa před poštou.

žákyně 4. třídy

Pozn.: Povolena spojka **a**.

UKÁZKA č. 2:

1. st. ZŠ:

Jak příběh končí?

Radek onemocněl a pan doktor rozhodl, že musí do nemocnice. Ale Radek se velice bál. Plakal a prosil maminku, aby ho tam nepouštěla. Rozhodnutí pana doktora se však nedalo změnit. Mamince bylo Radka líto, proto se rozhodla, že mu připraví do nemocnice tajuplný kufřík. Radek ho však směl otevřít až v nemocnici. Nemohl se dočkat chvíle, kdy odhalí tajemství kufříku. Konečně sestřička uložila Radka na postel. Nečekal na nic a vrhl se na kufřík...

Jak příběh začíná?

Přečtěte si pozorně uvedenou ukázkou. Jistě jste poznali, že příběhu chybí začátek. Pokuste se během deseti minut začátek vymyslet a napsat. Příběhy pak přečtěte a porovnejte. Vyberte ten, který je podle vás nejzajímavější. Své rozhodnutí odůvodněte. Doplňte k ukázce také vhodný nadpis.

..... Přišel i Petr s Vojtou. Protože nás bylo přesně šest, začali jsme hrát. Všichni už měli své figurky ve hře, jen Janě štěstí stále nepřálo. Ať se snažila šestku hodit sebevíc, kostka ji neposlouchala. Najednou se Jana prudce vymrštila ze židle, praštila kostkou o stůl a naštvaně odešla.

„Člověče, nezlob se,“ volali jsme za ní, „vždyť je to jen hra!“

2. st. ZŠ:

Ještě o tom, jak si Kocourkovští v radnici topili

Nejchoulostivější radní Zimotřas konečně navrhl, že by se měla v radnici postavit kamna. Ale to jste měli vidět povyk, jaký se strhl! „Jééé, kamna!“ smál se první radní. „Kamna, kamna!“ smál se druhý radní. „Kamna, cheche!“ smál se třetí radní. A měli pravdu. „Sousedě, co vás to napadá?“ zabouřil radní Játovím. „ted', když jsme si to tu tak hezky uspořádali, nebudeme sem přece ještě nosit kamna!“ „Ještě by nám sem padaly saze!“

rozhořčoval se radní Břichopásek. „A kdo by nám do nich pořád přikládal a kdo by z nich popel vyhraboval?“ ušklíbl se radní Halabala. „Hm, nu ano, - ale co máme dělat, když je tu zima?“ posteskl si neústupně Zimotřas. „Tak se tu zatopí,“ ukončil spor starosta, který by se už byl také rád ohřál, „i když sem kamna nosit nebudeme. Už jsem o tom dlouho, sousedě, přemýšlel a už jsem si to také vymyslel. **Necháme okna otevřená a kamna postavíme na náměstí tak, aby se nám dívala do oken!**“ „Sláááááááááááááááá!“ křičeli všichni, až se přitom i trochu zahřáli a horempádem se vyhrnuli pro kamna.

Literatura: Ondřej Sekora: *Kronika města Kocourkova*

Metodické poznámky: (1) Debaty se zúčastnilo 8 mluvčích, možná ale jen 6 osob, protože nejsou uvedena jména prvního, druhého a třetího radního. (3) Proti postavení kamen na radnici: a) uspořádání; b) saze; c) přikládání a popel.

UKÁZKA č. 3:

Mluvní cvičení

Vyprávěj...

Pozorně si přečtěte osnovu příběhu a napište, co byste doplnili na prázdné místo. Pak příběh povyprávějte. Liší se vaše příběhy? Pokud ano, řekněte v čem. Vymyslete příběhu také název. Ve výtvarné výchově ztvárněte graficky celý příběh jako komiks nebo k němu vytvořte obrázkovou osnovu.

Nápověda: slovesa, podstatná a přídavná jména, přímá řeč, přirovnání

1. Dva chlapci čekají spolu s ostatními cestujícími na zastávce autobusu.
2. Po jeho příjezdu všichni rychle nastupují.
3. Jeden z chlapců zahlédne něčí ruku sahající do kabelky nastupující paní.
4. ???
5. Paní děkuje chlapci za zachráněný obsah kabelky.

UKÁZKA č. 4:

Šťastné kočičí návraty

Když se jedna australská rodina rozhodla přestěhovat z Ungarry na jihu země na sever do Darwinu, na kočku Jessie nezapomněla. Desetiletá Jessie si ale vnucený nový domov neoblíbila. „po několika týdnech jsme si už mysleli, že Jessie novému domovu přivykla. Krátce nato však zmizela,“ vypráví její majitelka Sheree Gale [šerí gejl].

Obdivovatelé a chovatelé koček dobře vědí, že si jejich mazlíček čas od času nasadí toulavé boty a zničehonic zmizí. Ale vždy se zase vrátí. S Jessie to bylo jinak. Odvážně se vydala na sotva uvěřitelnou, tři tisíce dvě stě kilometrů dlouhou cestu napříč kontinentem domů. Co vše musela za celý rok dobrodružného putování prožít, to sotva někdo pochopí. „Myslím, že Jessie šlancelou cestu po svých. Cestování v autě totiž skutečně nesnáží,“ vzpomíná Sheree Gale.

Stopem tedy kočka nejela, ale matka příroda určitě stála na kočičí straně. Byl totiž čas dešťů, tedy i v poušti dostatek vody, kobylek, myší...

Po roce se Jessie konečně objevila na prahu svého původního bydliště. Bez dalšího rozmýšlení se rozhodla, že bude žít s novými majiteli domu a starými kočičími kamarády. Její původní majitelé ji podle zaslané fotografie spolehlivě poznali. „Je to určitě naše Jessie,“

potvrdila Sheree Gale. Navíc souhlasila, aby jejich světově proslavená cestovatelka v klidu dožila ve svém rodišti.

Jessie přešla celý kontinent po vlastních tlapkách a navíc bez GPS. Podle čeho se orientovala?

UKÁZKY č. 5

Stylistická úprava textu

2. *Upravte jednotlivé věty a souvětí tak, abyste odstranili slohové nedostatky.*

a) Brácha má jméno Petr. – Dědeček už obleče málokdy sváteční hadry. – K mému vzoru jsem si vybral mou babičku. – Postavou ji můžu zařadit mezi středně vysokou. – Hlavička se jeví malá jako dlaň. – Nad růžovými rty, které jsou pořád v úsměvu, krčí malý nosík. – Petr je střední postavy poměrně malé s kulatou hlavou. – Zpod očí prorůstá černé, slabé obočí. – Jeho hlavu zdobí zelené oči. – Je střední výšky. – Na dlouhém snědém obličejí s vysedlými lícními kostmi seděly blonděaté vlasy, kudrnaté vlasy.

b) Teď vám popíšu moji mamku z vnější strany: Má černé vlasy, také oči jsou hezké, mají barvu do modrozelená, když se na mě směje, tak má nádherné rty, také má krásné ruce, když mě pohladí, tak jsem v sedmém nebi, delší nohy. – Moc toho nesní, a proto její střední část těla mezi krkem a nohama skoro není, proto jí říkáme Nitěnka. – Zuzka je menší postavy, je spíše sportovní typ a se vyjadřuje sportovním činnostem. – Jeho chůze je kulhavá, chodí jako každý slušný člověk. – Petrovi je dvanáct, ale postavu má devítiletou.

Přečtěte si pozorně práci žáka 4. ročníku. Jaké nedostatky jste objevili? Pomozte mu s opravou textu.

Dlouhý

Dlouhý je velké postavy. Má velké boty. Má sukovitou hůl. Má zelený oblek. Má za kloboukem pero. Má černý klobouk. Má rozčuchané vlasy. V ruce má kytku. Má hnědé vlasy. Má vousy. Na obleku má černé knoflíky. Má zelenou košili.